

Inga bevis men vad med sannolikheten?!

Vid tiden då det sig begavs under 1980-talet, kalla krigets sista årtionde – visste vi inte då, rådde detta krig med stor intensitet. Mellan stormaktsblocken NATO och WP var det spänningsladdat och en kapprustning som gick utanpå allt förnuft. Sverige var en randstat mellan dessa intressen och utgjorde en osäkerhet i WP ögon med sin hållning som utåt sett var *”Alliansfrihet i fred syftande till neutralitet i krig”*.

Denna hållning duperade den egna befolkningen men kunde inte föra WP bakom ljuset, som visste mycket väl vad som skedde i det dolda. Ett ganska omfattande inofficiellt samröre ägde rum med NATO, vilket senare har kommit i dagen och till allmogens kännedom. Ett samröre som i och för sig var naturligt med hänsyn till den slutna värld, som WP utgjorde och den öppna värld som NATO utgjorde. Samröret måste ändå under årtionden ha uppfattats som mycket irriterande och provokativt för WP varför stor underrättelseverksamhet var riktad mot Sverige för att kartlägga våra intentioner vid en eventuell storkonflikt.

Under detta sista årtionde var även vår incidentberedskap mycket aktiv särskilt beträffande verksamheten i luften. De sovjetiska flygstridskrafterna hade hela vårt närområde som flygövningsområde, varför våra flygförband ofta var i närkontakt med de sovjetiska flygförbanden. Därtill var också NATO mycket flygaktivt i vårt närområde.

Det fanns således fog för irritation från Sovjetunionens sida.

Vid denna tid inträffade en händelseutveckling som flygofficeren Bertil Ströberg *inte* var upprinnelsen till utan som helt initierades och drevs av utomstående intressen i något syfte. Hela upplägget av händelseutvecklingen andades redan från början av ”underligheter”, vilket särskilt framkom då brevet med sekretessbelagd information – märkligt skrivet – lämnades av någon med bud till polska ambassaden. BS greps, anklagades, dömdes 1983 samt avtjänade straff för ett brott han inte begått men som *staten/samhället ansåg att han begått*.

Kärnan för brott är att framlägga bevis, vilka överhuvudtaget inte fanns.

Det fanns således inga bevis för att ett brott skulle ha begåtts. Det fanns inte ens hållbara indicier. Det fanns endast ett önsketänkande från statens/samhällets sida att stävja en som man trodde begynnande spionhärva. BS hade inte överlämnat någon information till främmande makt men någon ville ge sken av det och hade fabricerat ett brev med sekretessbelagd information, vilket överlämnades till polska ambassaden.

BS förklarade vilket händelseförlopp han varit utsatt för men detta ville inte rättsväsendet tro på, som dessutom inte var närvarande då allting hände. BS beteende som ansvarskännande officer kunde ifrågasättas men därifrån till att bli fälld för spioneri är det ljusår emellan. **Sent omsider uppdragas att fakta som skulle ha talat till BS fördel hade undanhållits!!**

Då undrar man som allmoge hur det står till med rättssäkerheten i välfärdslandet Sverige som antagit flera konventioner om de mänskliga rättigheterna och anser sig gå i spetsen för dessa.

I avsaknad av bevis och endast med antagna indicier (tyckanden) är det otillräckligt för att ens med någon sannolikhet över huvud taget kunna binda BS till att ha bedrivit spioneri. Med hänsyn till den karaktär BS hade och alltjämt har skulle han dessutom aldrig missbruka ett av samhället tilldelat förtroende, vilket ytterligare reducerar sannolikheten för att ha bedrivit olaglig verksamhet. Tyvärr har andra inom försvarsmakten genom åren missbrukat ett tilldelat förtroende, men dessa individer har kartlagts, överbevisats ("kärnan") om skuld och bestraffats för sina gärningar.

BS vigde sitt liv åt försvaret och gick den långa vägen dels av eget intresse och dels av att organisationen erbjöd olika möjligheter till vidgat ansvar och breddad kunskap. Vi som känner BS vet att han aldrig skulle ha kommit på tanken att överlämna konfidentiell information till obehöriga. Säkerhetsmedvetandet var hos försvarsanställda generellt mycket högt under kalla krigets epok.

Bevis fanns inte för att WP skulle ha riktat en komplott/aktion mot BS. Det föreföll som att indicier inte heller hade identifierats. Med de förhållanden som rådde under det dåvarande kalla kriget kan det med fog antas att WP kände stor irritation över Sveriges roll i detta krig i ett sken av alliansfrihet/neutralitet. Sannolikheten att WP av olika anledningar ville kompromettera Sverige vid den här tiden eller att dölja någonting som var på gång var däremot mycket stor.

Vid jämförelser mellan dessa sannolikheter att BS skulle ha bedrivit olovlig verksamhet eller att WP iståndsatte en komplott/aktion i den tid som rådde, talar allt för det senare. Med alla nya fakta som dessutom tillkommit i BS sak (undanhållet material, Sveriges samröre med NATO) är saken solklar för den som är det minsta initierad om hur det var på sin tid.

Vid den förnyade prövningen av BS ärende förväntar sig allmogen att rättsväsendet skall vara väl påläst och insatt i saken om hur det var under det kalla krigets epok och att våga se sanningen i sannolikheten.

Justitia omnibus – "Rättvisa åt alla"!

Ingemar Olsson